

AJÁNLÁS

Molnár Zalán *Pro Scientia Aranyérem* díjra benyújtott pályázatához.

Molnár Zalánt több éve tanítom. BA-s klasszika-filológia szakos hallgatóként több görög szövegolvasás órát (Homéros: Iliás, Odysseia, Platón) látogatta, így fejlődését folyamatában volt alkalmam követni. Zalánt szorgalmas, tájékozott és érdeklődő hallgatónak ismertem meg. Hozzászólásai mindig tárgyszerűek, problémacentrikusak, gondolatébresztőek. A különböző logikai elméletekben való tájékozottsága ugyancsak figyelemreméltó.

A 2016-17-ben rendezett OTDK-ra készített dolgozata és az alapszakos szakdolgozata ígéretes munka volt. Külön szeretném kiemelni a témaválasztását, hiszen egy olyan – az irodalomban eddig szinte teljesen mellőzött – kutatási területet fogalmazott meg (az ókori retorikai irodalom, és ezen belül az 5. és főleg 4. századi athéni szónokbeszéd logikai elemzését, valamint a beszéd során alkalmazott érveléstechnika és a logika mint elméleti tudomány kapcsolatát vizsgálta), amely véleményem szerint új, nemzetközileg is érdekes kutatási irányt vázolt fel.

A 2018-19-es tanévben rendezett OTDK filozófia tagozatán első helyezést elért dolgozata, mely egyúttal az OTDK Társadalomtudományi szekciójának a *Pro Scientia Aranyérmesek Társaságának* a különdíját is elnyerte, az idei tanév ÚNKP-pályázatából, Arisztotelész standard terminuslogikájának és modális logikájának, illetve a *Második analitika* tudománymetodológiai összefüggéseinek a vizsgálatából nőtt ki.

Molnár Zalán *Arisztotelész „véges logikája” a Második analitikában c.* dolgozata – túlzás nélkül – nemzetközileg is jelentős tudományos teljesítmény. Ez a következő pilléreken nyugszik: egy jól fókuszált és kellően szűkre szabott probléma kidolgozása (Arisztotelész következetesen nem bizonyított megjegyzése, tulajdonképpen „sejtése”, mely szerint a tudományos bizonyítás szillogizmusfaja nem alkothat végtelen sorozatot), az arisztotelészi „sejtés” szigorú logikai bizonyítása (mely bizonyítás alkotja a dolgozat törzsanyagát, kb. 20-25 oldal terjedelemben), valamint a probléma megoldásából következő logikaelméleti („metalogikai”) és általánosabb értelemben vett filozófiai konzekvenciák megfogalmazása (ti. milyen következményekkel jár általában az arisztotelészi filozófia, logika és tudományelméletre az a tény, hogy a tudományos bizonyítások – bizonyíthatóan – mindig véges sorozatot alkotnak). Mindezt elmélyült filológia precizitás és a szakirodalom alapos ismerete segíti. A dolgozat angol változatát valamely rangos nemzetközi logikatörténeti és/vagy filozófiatörténeti szaklapban érdemes megjelentetni, a pályázót témavezetőként erre fogom ösztönözni.

A pályázatot fenntartások nélkül támogatom.

Bárány István, habilitált egyetemi adjunktus, ELTE BTK Ókortudományi Intézet, Görög Tanszék

2019. május 2.

